

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Toma Nadejda,
judecători: Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de directorul Întreprinderii cooperatiste de alimentare publică "COOPALIMENTARA" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova, Lesnic Vasilii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ursoi Roman XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.07.2017 – 06.12.2017;

Instanța de apel: 18.12.2017 – 14.02.2018;

Instanța de recurs: 12.04.2018 – 30.05.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 decembrie 2017, în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Ursoi Roman a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Codul penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 25000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni.

A fost admisă în principiu acțiunea civilă înaintată de către administratorul întreprinderii Cooperatiste de Alimentare Publică a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum a RM privind încasarea de la Ursoi Roman a sumei de 29850 lei și câte 200 lei zilnic din 19 octombrie 2017, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

Corpul delict: automobilul de model „WV Passat”, cu n/î XXXXX, care se află spre păstrare la parcare specială a MAI, de pe str. Otovasca 19 „a” din mun.

Chișinău, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 29 mai 2017 - a fi restituit proprietarului Ursoi Roman.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Ursoi Roman, la 29 mai 2017, aproximativ ora 08:00, deținând permis de conducere valabil, conducând automobilul de modelul „Volkswagen Passat”, cu numerele de înmatriculare XXXXX, în mun. Chișinău, se deplasa pe bd. Stefan cel Mare și Sfânt din direcția str. Serghei Lazo în direcția str. Sfatul Tarii. În timpul deplasării pe carosabilul indicat, ajungând în apropierea imediată a intersecției cu str. Sfatul Tarii și anume pe sectorul de carosabil unde este amenajată trecere neregulată pentru pietonii, nu a manifestat prudență sporită la trafic și nu a manifestat dexteritate în conducere, prin ce a ignorat cerințele pct. 45 (1) și (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, potrivit căruia „(1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; (2) iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și cerințele pct. 11 lit. f) al aceluiași regulament, conform căruia; „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulație neregulată” și ca urmare cu partea frontală laterală-dreapta a automobilului, a tamponat pietonul minor Istrati Cristian, născut la 10 decembrie 2003, care se afla angajat în traversarea părții carosabilului de la dreapta spre stânga relativ deplasării automobilului, în zona destinată trecerii pietonale semnalizată prin indicatoarele rutiere 5.50.1 și 5.50.2 ale anexei nr. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere „trecerea pentru pietoni”. În rezultatul accidentului rutier pietonul minor Istrati Cristian, născut la 10 decembrie 2003, i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de: „osteoepifizioliză distală a osului tibial stâng cu deplasarea fragmentelor și fractura în treimea distală a osului fibular stâng fără deplasare”. Cauza în prima instanță a fost examinată în baza art. 364¹ Codul de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Ursoi Roman și de către procuror.

3.1. Avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Ursoi Roman, declarând apel a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de privarea inculpatului de dreptul de a conduce mijloace de transport și admiterea în principiu a acțiunii civile înaintată de întreprinderea Cooperatistă de Alimentare Publică a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum a RM, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Ursoi Roman să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, cu respingerea ca neîntemeiată și nefondată a acțiunii civile înaintate de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentare Publică a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum a RM, invocând următoarele argumente:

- inculpatul la faza de urmărire penală și-a recunoscut vinovăția. Ursoi Roman nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior nu a mai fost judecat, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune din imprudență din categoria celor mai puțin grave;

- Ursoi Roman, este angajat în calitate de conducător auto la SC "Prog-Agroter" SRL, fapt pentru care este remunerat în conformitate cu contractul de muncă încheiat cu angajatorul, care este unica sursă de venit a acestuia;

- inculpatul are la întreținere doi copii, iar unul este minor - Ursoi Dorin, a.n. 28.02.2002, respectiv în eventualitatea privării ultimului de dreptul de a conduce - cet. Ursoi Roman va rămâne fără sursă de existență și întreținere a sa și a copiilor săi;

- referitor la acțiunea civilă a menționat că din prima zi a solicitat eliberarea automobilului de la parcare specializată.

3.2. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul principal, Arsenii Lucia, declarând apel a solicitat admiterea acestuia, casarea parțială a sentinței, din motivul ilegalității în parte a sentinței, în care instanța nu s-a expus asupra solicitării acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale. Pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în sumă de 320 lei, în legătură cu efectuarea expertizei medico - legale a părții vătămate minore Istrati Cristian (raport de expertiză medico - legală nr.1407/D din 03.07.2017), invocând următoarele argumente:

- urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazională efectuează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurării a procesului penal;

- în cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuția cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală. Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o;

- ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integral întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul principal, Arsenii Lucia, și apelul avocatului Bîrcă Ludmila în interesele inculpatului Ursoi Roman, casată parțial sentința în partea care se referă la acțiunea civilă, cheltuielile de judecată și pedeapsa complementară, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Ursoi Roman, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Codul penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a dispus încasarea de la Ursoi Roman în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă a Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație Publică "Coopalimentara" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova împotriva dlui Ursoi Roman prind încasarea cheltuielilor de judecată.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, urma să țină cont de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. A reținut instanța de apel că pedeapsa aplicată sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale este echitabilă și proporțională faptei comise. Însă, referitor la pedeapsa complementară, instanța de apel a menționat că instanța de fond aplicând prevederile legale urma să respingă solicitarea de aplicare a pedepsei complementare.

Prin interpretarea sistemică a sancțiunilor art. 264 alin. (1) și art. 264 alin. (2) Codul penal, instanța de apel a constatat faptul că, în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport poate fi aplicată doar în cazul stabilirii pedepsei cu închisoare.

Totodată, instanța de apel a reținut că infracțiunea comisă este una din imprudență ceea ce, în cumul cu toate celelalte circumstanțe de fapt (modalitatea comiterii, prezența doar a circumstanțelor atenuante, caracterul facultativ de stabilire a pedepsei complementare) indică la inoportunitatea stabilirii pedepsei complementare. Însăși legiuitorul a stabilit că, de regulă, inculpatul nu urmează a fi privat de dreptul de a conduce dacă este stabilită pedeapsa amenzii. Deci, pentru aplicarea art. 65 alin. (3) Codul penal urmează a fi prezente circumstanțe suplimentare (circumstanțe ce indică la un grad prejudiciabil mai mare al faptei) ce ar justifica excepția. Asemenea circumstanțe nu au fost relevate. Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a nu aplica pedeapsa complementară, casând în acest sens hotărârea primei instanțe.

A mai specificat instanța de apel că, prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, a fost exclus alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală astfel, suma de 320 lei pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr.1407/D din 03.07.2017 urmează a fi încasată din contul inculpatului cu titlu de cheltuieli de judecată.

Conform art. 225 alin. (3) Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă. Norma respectivă este în redacția Legii nr.152 din 01.07.2016 (în vigoare din 01.08.2016). Prin aceeași Lege a fost abrogat alin. (4) art. 225 Codul de procedură penală. Astfel, legiuitorul a instituit obligația instanței de judecată de a soluționa acțiunea civilă prin admiterea (parțială sau integrală) sau prin respingerea (parțială sau integrală) acesteia, indiferent de tipul sentinței adoptate. Norma prevăzută de art. 225 alin. (3) Codul de procedură penală este o normă mai nouă față de norma prevăzută de art. 387 Codul de procedură penală. Ambele norme cuprind aceleași raporturi juridice, nefiind un coraport dintre parte-întreg sau general-special. Deci, prima instanța trebuia să soluționeze acțiunea civilă prin admiterea sau respingerea acesteia.

Instanța de apel a reținut că, reține că cheltuielile necesare păstrării corpurilor delictive pot fi puse în seama persoanei vinovate, însă în prezența unor condiții obligatorii. În prezenta cauză, cheltuielile respective trebuie să fie necesare (adică cheltuieli care nu puteau fi evitate) și rezonabile. Urmează a fi reținut că organul de urmărire penală nu a justificat necesitatea plasării automobilului la parcare cu plată. La 29.05.2017, automobilul a fost examinat în cadrul procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și ridicat. Din data de 29.05.2017 nu a fost petrecut nici o acțiune procesuală având ca obiect automobilul. Totodată, pe perioada urmăririi penale nu a fost depusă acțiune civilă. Aplicarea obligației făptuitorului de a păstra automobilul era suficientă pentru asigurarea unei eventuale amenzi penale. Urmează a fi reținut

și faptul că inculpatul a solicitat transmiterea automobilului. Astfel, nu a existat nici o necesitate de a plasa automobilul la parcare cu plată și, respectiv, nici o necesitate de cheltuieli de păstrare a corpului delict.

Totodată, instanța de apel a reținut și cuantumul vădit excesiv al cheltuielilor de păstrare a corpului delict. Toate aceste circumstanțe indică la netemeinicia acțiunii civile.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 29 martie 2018, în termen, declară recurs ordinar directorul Întreprinderii cooperatiste de alimentare publică "COOPALIMENTARA" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova, Lesnic Vasilii.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC deține Autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr.01469 din 16.01.2017 și Autorizația de funcționare a parcării auto cu plată nr.01501 din 16.01.2018, astfel administrând o parcare auto specializată cu un nivel sporit de securitate, acces limitat a terțelor și asigurarea condițiilor necesare pentru asigurarea integrității corpurilor delict;

- ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC începând din ianuarie 2017 primește la parcare specializată pentru păstrare corpurile delict - mijloacele de transport, reținute de organele de urmărire penală și agenții constatatori pe marginea cauzelor penale și contravenționale;

- la data de 29 mai 2017, în condițiile prevederilor art. 159 Cod de procedură penală, în baza ordonanței de transmitere la păstrare a corpurilor delict din 29 mai 2017, emisă în cadrul procesului penal nr. 321 și Actului primirii la păstrare a unității de transport nr. 00128 din 29.05.2017, ICAP "Coopalimentara" a primit în parcare specializată din str. Otovasca, 19a, mun. Chișinău, de la ofițerul de urmărire penală Andrieși Alexandru și proprietarul Ursoi Roman, corpul delict - automobilul de model "VW Passat" cu numărul de înmatriculare - XXXXX. Toate cheltuielile ulterioare, legate de păstrarea acestui corp delict pe marginea întregului proces penal le suporta doar ICAP „COOPALIMENTARA" a UCCC;

- pe parcursul urmăririi penale nici organul de urmărire penală, nici procuratura, nici instanțele de judecată nu au informat ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC la ce etapă se află urmărirea penală și dacă cineva figurează bănuit/învinuit/inculpat pe marginea cauzei penale;

- prin decizia din 14.02.2018 instanța de apel a ignorat și nu s-a expus asupra faptului că ICAP „COOPALIMENTARA" a UCCC a primit spre păstrare corpul delict - automobilul în temeiul ordonanței organului de urmărire penală în condițiile art. 159 Cod de procedură penală și era obligată - să asigure integritatea acestui corp delict. În caz contrar persoana responsabilă pentru păstrare ar suferi urmări negative, stabilite de art. 251 Cod penal;

- cheltuielile ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC pentru păstrarea automobilului de model "VW Passat" cu numărul de înmatriculare XXXXX constituie 60650 lei;

- nu este întemeiată și concluzia instanței de apel precum că doar ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC urmează să poarte toate consecințele negative (neachitarea serviciilor de păstrare a corpului delict) pentru potențialele erori a organului de urmărire penală, legate de transmiterea spre păstrare a corpului delict la o parcare cu plată. Or, aceste erori ușor ar fi putut evitate în cazul în care învinuitul/inculpatul Ursoi Roman sau avocatul lui încă în cadrul urmăririi penale ar depune o cerere privind eliberarea automobilului spre păstrare proprie și în cazul refuzului ar contesta ordonanța organului de urmărire penală la judecătorul de instrucție;

- ICAP „COOPALIMENTARA” a UCCC cu strictețe și responsabilitate și-a îndeplinit obligațiunile sale în ceea ce privește asigurarea integrității corpului delict, suportând cheltuieli aferente acestei activități, astfel este în deplin drept de a solicita recuperarea cheltuielilor judiciare conform tarifelor stabilite.

7. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că motivele invocate în recurs privind soluționarea acțiunii civile au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul reține că deși recurentul invocă ca temei pentru recurs pct. 5) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, în esență, recurentul critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume că, în viziunea sa, instanța de apel nu a soluționat obiectiv acțiunea civilă, dispunând respingerea acesteia, considerând că în acest sens decizia instanței de apel este nemotivată, astfel invocând temeiul de recurs prevăzut la pct. 6) hotărârea nu conține motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu referire la aceste argumente ale recurentului Colegiul penal conchide, că instanța de apel, judecând cauza, a ajuns corect la concluzia de a respinge ca neîntemeiată acțiunea civilă a Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație

Publică "Coopalimentara" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova înaintată împotriva inculpatului privind încasarea cheltuielilor privind păstrarea corpului delict - automobilul.

Astfel, art. 227 alin. (2) Cod penal stipulează, că cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delict; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, din conținutul art. 161 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă, că până la soluționarea cauzei penale automobilul sau alt mijloc de transport (care a fost recunoscut corp delict), urmează a fi restituit către proprietarul sau posesorul legal dacă acesta nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile în cauza penală sau a posibilei confiscări speciale a bunurilor.

Acestea fiind menționate Colegiul penal constată, că în speță automobilul de model "VW Passat" cu numărul de înmatriculare - XXXXX nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile, care de altfel nici nu a fost formulată de către părțile vătămate.

Astfel, Colegiul penal atestă, că suma solicitată de a fi încasată din contul inculpatului de către Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică "Coopalimentara" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova este compusă din sumele pentru păstrarea corpului delict - automobil de model "VW Passat" cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Reieșind din prevederile legale sus-expuse, Colegiul penal consideră, că instanța de apel întemeiat a reținut, că cheltuielile respective trebuie să fie necesare (adică cheltuieli care nu puteau fi evitate), precum și ele să fie și rezonabile.

În acest sens instanța de apel corect a menționat, că organul de urmărire penală nu a justificat necesitatea plasării automobilului la parcare cu plată, or, la 29 mai 2017, automobilul a fost examinat în cadrul procesului - verbal de cercetare a locului accidentului rutier și ridicat (f. d. 8 - 15), astfel din data de 29 mai 2017 nu au fost înfăptuite nici o acțiune procesuală având ca obiect automobilul ce aparținea inculpatului.

Totodată, instanța de recurs reține că, în urma efectuării cercetării la fața locului, inculpatul la 07 iunie 2017 a înaintat cerere în adresa organului de urmărire penală, prin care a solicitat eliberarea permisului de conducere și a autoturismului (f. d. 20), cerere ce a fost respinsă prin ordonanța din 19 iunie 2017 emisă de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (f. d. 24 - 25).

Colegiul penal de asemenea menționează, că pe parcursul urmăririi penale inculpatul Ursoi R. și-a recunoscut vinovăția, iar cauza a fost examinată în

temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală în baza probelor administrate la urmărirea penală, astfel confirmându-se o dată în plus lipsa necesității reținerii automobilului de către organul de urmărire penală, prin urmare corect instanțele de fond au ajuns la concluzia că în speță nu a existat nici o necesitate de a păstra automobilul o perioadă atât de îndelungată la parcare auto cu plată, creând astfel artificial cheltuieli exagerate și nejustificate, pentru ca ulterior aceste cheltuieli să fie puse în seama inculpatului.

Cât privește argumentul invocat de recurent precum că instanța de apel nu a stabilit pe seama cui se pun cheltuielile pe care le-a suportat pentru păstrarea corpului delict – automobilului, instanța de recurs statuează că, potrivit art. 225 alin. (2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin *respingere*.

Astfel, instanța de apel nu a comis careva încălcări, or, reieșind din conținutul deciziei, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată, fapt ce presupune că cheltuielile pretins suportate de către recurent nu urmează a fi încasate din contul inculpatului, dat fiind faptul că sunt neîntemeiate, iar quantumul este vădit excesiv, instanța soluționând acțiunea civilă în limitele acesteia.

Colegiul penal de asemenea menționează, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar eroarea de drept invocată de către recurent nu a fost constatată la examinarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar directorul Întreprinderii cooperatiste de alimentare publică "COOPALIMENTARA" a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova, Lesnic Vasilii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2018, în cauza penală în privința lui **Ursoi Roman XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie